

ÖMÜR RÜZGÂR GİBİ GEÇİYOR*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn... Seyyidinâ ve senedinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn... Ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'ddîn...

Aziz ve muhterem cemaat-i müslimîn, değerli kardeşlerim!..

Kadir Geceniz, Ramazanınız mübarek olsun... Allah-u Teâlâ Hazretleri böyle fevkalâde müstesnâ, fevkalâde nurlu, sevaplı, hayırlı, feyizli gecelere, zamanlara erdirsin... Her zamanınızı, her gününüzü Kadir eylesin... Allah cümlelerinden razı olsun...

a. Kadir Gecesi Bin Aydan Hayırlı

Biliyorsunuz, bildiğiniz için zaten, böyle camileri dolduruyorsunuz, gayret ediyorsunuz. Aşk ile, şevk ile fedâkârlık ediyorsunuz; Kadir Gecesi çok mühim bir gece... Bin aydan daha hayırlı olduğunu, Kur'an-ı Kerim söylüyor:

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

(القدر: ٣)

(*Leylütü'l-kadri hayrun min elfi şehr*) “Kadir Gecesi bin aydan daha hayırlıdır.” (Kadir, 97/3)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Fakat, hangi gün Kadir Gecesi, burada biraz mübhemlik var. Yâni, şu diye kesin olarak belirtilmemiş. Neden belirtilmemiş?.. Onun da hikmeti vardır, sebebi vardır.

Peygamber SAS Efendimiz, Ramazan gelmeden önce hutbe îrad etti. Dedi ki:

“—Büyük, mübarek bir ayın gölgesi üzerimize düştü. Yâni Ramazan gelmek üzere, Ramazan yaklaştı.” dedi. “Bu Ramazan’da göğün kapıları açılır, cennet bezenir, cehennem kapıları

kapanır. Şeytanların azılları, büyük şeytanlar zincirlere vurulur. Allah-u Teâlâ Hazretleri çok hayırları ihsan eder. İftar vaktinde dua edince, her gece çok kullarını affeder.” diye müjdeledi. Bir de dedi ki:

“—Bunun içinde bir Kadir Gecesi vardır ki, bin aydan daha hayırlıdır!” Biliyorsunuz, Peygamber SAS Efendimiz Receb ayından, daha iki ay önceden başlardı ibadetlerini daha da arttırmaya, daha da şevk ile ibadet etmeye... Derdi ki duasında, el açıp:¹

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ

(طس. هب. حل. كر. والديلمي عن أنس)

¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.259, no:2346; Taberânî, *Mu’cemü’lEvsat*, c.IV, s.189, no:3939; Beyhakî, *Şuabü’l-İman*, c.III, s.375, no:3815; Ebû Nuaym, *Hilyetü’l-Evliyâ*, c.VI, s.269; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.290, no:6494; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXX, s.57; Deylemî, *Müsnedü’l-Firdevs*, c.I, s.485, no:1985; İbn-i Asâkir, *Mu’cem*, c.I, s.161, no:309; Enes ibn-i Mâlik RA’dan. *Kenzü’l-Ummâl*, c.VII, s.138, no:18049; *Keşfü’l-Hafâ*, c.I, s.211, no:554; RE. 532/10; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.XXXIII, s.24, no:35704, 36125.

(*Allàhümme bârik lenâ fî recebin ve şa'bân, ve belliğnâ ramadàn.*) “Yâ Rabbi, şu girmiş olan Receb ayını bize mübarek eyle, Şa’ban ayını bize mübarek eyle, bizi Ramazan’a ulaştır.” derdi. Ramazan’ı hedef olarak görürdü, onun için dua ederdi ve bize de gösterirdi. Ramazan önemli...

“—Ramazan’ın içinde de bir gece vardır, bin aydan daha hayırlıdır!” diye, bir de onu hedef gösteriyor. Tabii, İslâm o kadar güzel ki, tariflere sığmaz. Sabahlara kadar, günlerce aylarca yıllarca anlatsa insan, İslâm’ın güzelliklerini bitiremez. Allah’ın dininin letâifi, hasâisi denizler mürekkep olsa, ormanların ağaçları kalem olsa yaza yaza bitmez. Çok çok güzellikler var, tariflere sığmaz. İslâm öyle güzel bir din ki, o kadar güzel ibadetleri var ki, insanı böyle alıyor, melek haline getirebiliyor. Emrini tutarsa, Allah’ın Rasûlü’nün tavsiyesine uyarsa insan, meleklerden üstün oluyor, a’lâ-yı illiyyîne çıkıyor. Ama tabii tembellik ederse, nefesine uyarsa, şeytana kanarsa, Allah’ın emrine âsi gelirse, söz dinlemezse, inat ederse; onlara bir şey yok... Aksine onlara cezalar var, günahlar var. Ahirette pişman olacakları ikablar, azaplar olacak.

Receb ayında Regâib Kandiliyle başladık. Regaib Kandili de bu sene, Allah’ın hikmeti, hemen Recebin birine rastladı. Regaib Kandili hem kandildir, hem cuma gecesidir biliyorsunuz, perşembeyi cumaya bağlayan gecedir. Bugün de hem Kadir Gecesi, hem de cuma gecesidir. Bu mübareklikler üst üste geliyor, kat kat oluyor, katmerli oluyor yâni.

Receb ayı geçti, Receb ayı tevbe ayıydı, hazırlıkların yapılması lâzımdı. Allah'ın kullarını affettiği aydı. Ondan sonra, Receb'in 27'isinde Mi'rac Gecesi oldu. Mi'rac Gecesi'nde buradaydık. İşte Prof. Dr. Sadreddin Gümüş ve rahmetli Doç. Dr. Selçuk Eraydın² burada konuşma yapmışlardı. Sonra yolda giderken, Selçuk Bey rahmet-i Rahmân'a kavuştu.

Bir arkadaşımız Selçuk Bey'i rüyada görmüş. Çok güzel bir halde görmüş. Demiş:

“—Ben sizi öldü görmüştüm...”

“—Yok, bak işte böyleyim!”

“—Ama ben sizi bayağı yüzünüz yaralı, kanlar

²Selçuk ERAYDIN (1937-1995) İlahiyatçı, Araştırmacı, Yazar.

18 Haziran 1937'de Balıkesir Edincik'te dünyaya geldi. 1960 yılında İstanbul İmam-Hatip Okulunu bitirdi. 1964 yılında İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünden mezun oldu. Selçuk Eraydın, aynı yıl öğretmen olarak Sivas Öğretmen Okuluna tayin edildi. İki yıl sonra Sivas İmam Hatip Okuluna atandı.

27 Mart 1967'de Selçuk Eraydın, mezun olduğu İstanbul Yüksek İslam Enstitüsüne, hocası Mâhir İz'in isteği üzerine Tasavvuf Tarihi bölümünde asistan oldu. Asistanlığı esnasında Mahir İz Bey'in Tasavvuf kitabı üzerinde çalışmış ve bu eseri neşre hazır hâle getirmiştir. 19 Ocak 1984 tarihinde doktor unvanı aldı ve 11 Haziran 1984'te yardımcı doçent oldu.

Doç. Dr. Selçuk Eraydın, 19 Aralık 1995 akşamı, İskenderpaşa Camiiindeki Mi'rac Kandili programından dönerken, Ümraniye'de geçirdiği trafik kazası sonucu vefat etti. Cenâzesi, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Camii'nden kaldırılarak Sahrâ-yı Cedit Mezarlığında, hocası Mahir Bey'in yanına defnolundu.

Makaleleri İslâm Medeniyeti, Tohum, Nesil, Kök gibi dergiler ve çeşitli gazetelerde yer almıştır. Te'lif eserleri dışında ayrıca Mevlâna'dan ve Muhiddin İbn-i Arabî'den çevirileri de yayımlanmıştır.

Eserleri: İslâmî Türk Edebiyatı, Tasavvuf ve Tarikatlar, İslami Türk Edebiyatında Şekil ve Nevilere Giriş.

akmış, kefenler içinde filân görmüştüm.”

“—Yahu, sen Yunus’un şiirini bilmiyor musun? ‘Ölen hayvan imiş, aşıklar ölmez!’ dediğini bilmiyor musun?.. Ben ölmedim!” demiş.

Rüyada Selçuk Bey, bizim arkadaşına bu tarzda söylemiş. Ayrıca ailesi de görmüş rüyada, onları da teselli etmiş:

“—Benim için ne üzüyorsunuz? Ben cennetteyim, çok rahatım!” demiş.

Demek ki, bu rüyalar onun güzel halini gösteriyor.

Tabii o gece bütün hocalar söylerler: Bakın, bu gece hacca gidecekler yazılır; yaşayacaklar, ölecekler yazılır, defterlere kayıtlara geçer.

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

(الدخان:٤)

(*Fîha yüfraku küllü emrin hakîm*) “Bu gece mukadderatın icracılara verildiği gündür.” (Duhan, 44/4) diye söylerler.

İşte bak Berat Gecesi geçti, ondan sonra Ramazan geldi, Ramazan’ın da 26’sı bitti, 27’sine girdik. Yâni o da gidiyor.

Buradan bir ibret çıkıyor muhterem kardeşlerim: Bu ömür de böyle geçecek. Rüzgâr gibi nasıl geçtiğini anlayamayacağız. Gençliğinize aldanmayın, yaşınıza aldanmayın!.. İşte böyle geçiyor. İşte Üç Aylar derken, işte Kadir Gecesi, ondan sonra da

Bayram diyeceğiz, sevineceğiz ama; aslında ömrümüzden böyle yavaş yavaş bir şeyler eksiliyor, eksiliyor bir yere doğru gidiyoruz. Yâni Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin huzuruna gidiyoruz, bu onu gösteriyor. Şek ve şüphe yok... Ahirete hazırlanmak lâzım! Hadis-i Şerifte buyrulmuş ki:³

وَتَزَيِّنُوا لِلْعَرَضِ الْأَكْبَرِ

(ت. عن عمر)

(*Ve tezeyyenû li'l-ardı'l-ekber*) “Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin huzuruna çıkacağınız güne hazırlanın!” O güne doğru herkes gidiyor; genç de olsa, yaşlı da olsa... “Tez geçer sayılı gün.” diye atasözüdür. İşte geldik, işte gidiyoruz. Bir kere bu anlaşılıyor. Dünyanın fanîliği, boşluğu; ahirete hazırlanmanın gerekliliği, ahiretin ebedi olduğu, sonsuz olduğu; asıl hayatın ahiret hayatı olduğu anlaşılıyor. Asıl yurdun ahiret yurdu olduğunu, ahirette de cenneti kazanmak gerektiğini unutmayın!.. Bu çok önemli bir şey, mühim bir nokta... İşin mühim bir noktası bu.

³ Tirmizî, *Sünen*, c.VIII, s.499, no:2383; İbn-i Ebî Şeybe, *Musanef*, c.VII, s.96, no:34459; Abdullah ibn-i Mübârek, *Zühd*, c.I, s.103, no:306; İbn-i Esîr, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.828; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXXIV, s.314; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.I, s.52; Ebû Abdurrahman es-Sülemî, *Tefsir*, c.I, s.384, İsrâ, 17/16; İbn-i Ebi'd-Dünyâ, *Muhâsebetü'n-Nefs*, c.I, s.22, no:2; Hz. Ömer RA'dan.

İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXX, s.302; Hz. Ebûbekir RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XVI, s.188, no:44203; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXVI, s.433, no:29408.

b. Kadir Gecesi Hangi Gün?

İkincisi; Peygamber SAS Efendimiz Ramazan'ın içinde Kadir Gecesi vardır buyurmuş. Sahabe-i kiramdan Ramazan'ın hangi günüdür diye çeşitli rivayetler var. Bedir Savaşı'nın Kadir Gecesinden sonra olduğu söyleniyor. Ramazan'ın 17'si, yâni 20'sinden de evvel... Demek ki, bazı yıllar 20'sinden de önce olduğu anlaşılıyor. Senenin günlerini gezer de deniliyor. Ramazan'ın içinde değişir de deniliyor.

Sahabe-i kiramdan alim olanlardan, tâbiînden 21'idir diyen var... 23'üdür, 25'idir, 27'sidir diyen var... 29'udur diyen var... “Arafe gecesidir, bayramdan önceki gecedir.” diyen var... Tabii sözler muhtelif olunca, iş bilinmeyince, insan rahatsız oluyor ama, bunun hikmeti var. Yâni, “Ben Kadir Gecesine isabet ettim de, bin aydan daha hayırlı bir gecede ibadet ettim, işim tamam!” diye, güvenmesin insanlar diye, Allah-u Teâlâ Hazretleri biraz saklamış ama, işte bu aralarda bir yerde... Biraz önce, biraz sonra...

Araplar bazen bir gün önce başlıyorlar. İranlılar bir gün sonra başladılar bizden. Oradan da Ramazan'ın girişi, çıkışı farklı olduğundan da biraz tereddüt var.

Onun için Peygamber Efendimiz SAS:

“—Ramazan'ın son on gününde arayın!” buyurmuş.

“—Tek günlerde arayın!” buyurmuş.

Teki, çifti Ramazan'ın başlayışından değişeceği için, en iyisi son on gününde aramak...

Onun için, Peygamber SAS Hazretleri kendisi de, Ramazan'ın son on gününde i'tikâfa girmiştir. Ömrünün sonuna kadar i'tikâfa girmiştir.

Bir keresinde hanımlar daha evvel davranıp çadırlarını Mescid-i Saadet'e kurduğu için, o sene Şevval'de yapmış. Hanımlarla yanyana biraz zor olacak bu i'tikâf diye, o sene Şevval'e kaydırmış. Ama sâir seneler, hep Ramazan'ın son on gününde i'tikâf yapmıştır.

Bu bir kurnazlıktır. Tabii Efendimiz'in sünnetine uymak çok güzel bir şey de, bir tedbirdir. İ'tikâf sünnetine riayet etmek güzel bir şeydir. Onun için, onu yapmayı arkadaşlarımıza tavsiye ederiz.

Tabii, bir büyük kurnazlık daha var. Daha büyük bir kurnazlık var. Büyüklerimiz onu söylemişler, çok hoşuma gidiyor:

“—Her geceni Kadir bil, her gördüğünü Hızır bil!” demişler büyüklerimiz.

Yâni, adam böyle dilenci gibi olur, karşına gelir. Sen de pek gözün tutmaz, beğenmezsin, sevmezsin, saymazsın. Üstünü başını kirli görürsün filan ama, bakarsın, Hızır AS'dır belki. Öyle garibanları hor görme diye, “Her gördüğünü Hızır bil, her geceni Kadir bil!” demişler.

Akıllıca olan şey budur: Her geceyi Kadir bilmek... “Bu gece inşaallah Kadir'dir. Dur bakalım, bu geceyi ihyâ edeyim!” diye, her gece çalışmak, en akıllı insanların yapacağı şeydir.

c. Nasıl Yaşarsanız Öyle Ölürsünüz

Bir şeyi Hocamız'ın hatırası olsun diye söylemek

istiyorum: Şu minberde, haftalarca çok güzel hutbe irad ederdi Hocamız. O kadar güzel hutbe irad ederdi ki, hutbede böyle şahlanırdı, Böyle başımızı kaldırıp yüzüne bakmaya korkacak kadar tesirli, heybetli, mehabetli hutbe irad ederdi.

Sonradan kitaplarda okuduk; Peygamber Efendimiz de hutbede öyleymiş. Onu tatbik ediyor, Efendimiz'in sünnetini uyguluyor. Yâni yumuşak yumuşak değil de, celâlli, bir ordunun başındaki başkomutan gibi hutbe irad ederdi. Şu minberden hatırlıyorum haftalarca cuma günleri bir hadis-i şerifi izah etti, dedi ki:

تَمُوتُونَ كَمَا تَعِيشُونَ وَتَبْعَثُونَ كَمَا تَمُوتُونَ

(*Temûtûn kemâ taîşûn*) “Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz. Ölmeden evvel nasıl yaşamışsanız, ona uygun ölürsünüz. (*Ve teb'usûn kemâ temûtûn*) Ne hal üzere öldüyseniz, ahirette ba's olunurken o hal üzere kalkarsınız.”

Bunun iki misalini vereceğim. Birisi hafız kardeşlerimize müjde:

İstanbul'da bir hocaefendi Ramazan'da, —belki içinizden adını da bilenler vardır— sahur yemeğini yemiş, camiye gelmiş, mukàbelesini, cüzünü okumuş. Ramazan ayında, camide abdestli, oruçlu, Kur'an-ı Kerim'ini okumuş. Sabah namazına kàmet getirilmiş. Geçmiş, “*Allàhu ekber!*” deyip namaza durmuş. Rüküye varmış, secdeye varmış; secdeden kalkmıyor. *Innâ lillâh, ve innâ ileyhi râciùn...* Secdede vefat etmiş. Oruçluyken, Ramazan'dayken, abdest-

liyken, camideyken, namazın içindeyken, secdeyken... Bu kadar güzellik kolay bir araya gelmez.

Burada şunu söyleyeyim:⁴

أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ

(البزار عن ابن مسعود)

(*Akrabü mâ yekûnü'l-abdü ila'llâhi, ve hüve sâcidün*) “Kulun Allah’a en yakın olduğu zaman secde halidir.” Daha yakın olduğu zaman yok... En yakın olduğu hal secde halidir. Secde halinde, abdestliyken, oruçluyken öyle ölmüş. Neden?.. Hafız olarak yaşadı, hoca olarak yaşadı, iyi yaşadı, iyi bir insan. Allah onu da camide, secde halinde, ahirete göçürdü. Ne ölüm bu...

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ

(الواقعة: ٨١)

(*Feravhun ve reyhanün ve cennetü naîm*) [Ona rahatlık, güzel rızık ve Naîm Cenneti vardır.] (Vâkıa, 56/89) Yâni okuduk ya. Allah’ın sevgili kullarının ölümü çok güzel oluyor. Hani terlemedi, hani çırpınmadı. Hani ölümün böyle

⁴ Bezzâr, *Müsned*, c.I, s.259, no:1524; Temmâmü’r-Râzî, *el-Fevâid*, c.II, s.235, no:1609; Abdullah ibn-i Mes’ud RA’dan.

Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.477, no:8958; Tahavî, *Şerhü’l-Maânî*, c.I, s.234, no:1308; Taberânî, *Dua*, c.I, s.196, no:612; Ebû Hüreyre RA’dan.

İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.XIII, s.404, no:36019; Ebû Nuaym, *Hilyetü’l-Evliyâ*, c.II, s.96; Mesruk Rh.A’ten.

Kenzü’l-Ummâl, c.VII, s.292, no:18935.

sıkıntılarını görmedi. Secdedeyken öldü gitti. Yâni secde halinde, hic acı çekmedi. İnsan nasıl yaşarsa öyle ölür. İşte hoca olarak yaşadı, hafız olarak yaşadı; namaz ehli olarak, Kur'an ehli olarak yaşadı, öyle öldü.

Bir başka misâl: Almanya'da bir şehre gittim. Oranın hocası, kendi başından geçmiş hadiseyi anlattı. Çok ibretli olduğu için ben de size anlatacağım:

Kadının birisi gelmiş demiş ki:

“—Bizim efendi ölüyor hocam, gel de bir *kelime-i şehadet* telkin et! Yâni, ölürken ne yapılıyorsa, gel de buna bir şeyler yapıver!” demiş.

“—Gittim. Adam hırıl hırıl, hırıl hırıl, böyle zorlanıyor. Canını verecek ama, koma halinde. Veremiyor da... Ben yanında başladım:

“—*Eşhedü en lâ ilâhe illa'llâh... Eşhedü en lâ ilâhe illa'llah...*” filân diye, böyle kelime-i şehadeti telkin etmeye... Alnı ter, çırpınıyor, bilmem ne... ‘*Eşhedü en lâ ilâhe illa'llâh*’ deyince, bir ara başını kaldırdı, gözünü açtı. Kızgın bir şekilde bana kaşını çattı:

“—Yâ ne zorluyorsun hoca? Görmüyor musun, boğazıma kantarın topuzunu sokup duruyorlar. Nasıl söyleyeyim öyle sokarlarken?” dedi.”

“—Nasıl söyleyeyim, söyleyemiyorum!” demiş. “Kantarın topuzunu boğazıma sokarlarken, söyleyemiyorum.” filan demiş, ölmüş.

Hoca bu olaydan çok dehşete düşmüş, kadına demiş ki:

“—Yâ bacı, yenge, vallâhi böyle bir şey oldu, bu senin efendi böyle dedi.”

“—Sorma hocaefendi. Ben ona çok nasihat ettim ama, dinlemedi beni!” demiş.

“—Ne idi mesleği?..”

“—Bakkaldı. İki tane terazisi vardı. Bir terazisi mal alırken; çok tartıp az gösteriyor, ucuza alıyordu. Bir terazisi de mal satarken; az tartıp çok gösteriyor, oradan kâr ediyordu.”

Alırken çok şeyi, az gösteriyor. Meselâ bir buçuk kiloyu, bir kilo gösteriyor. Yarım kilo, güya beleşten kazanıyor. Kazanmadı ya, yâni kazandı sanıyor. Satarken de bir kilo tartıyor ama, terazi başka terazi, o kantar başka... Orada da bir kilo tartıyor ama sekizyüz gram veriyor aslında.

Böyle oradan hile yapıyormuş yâni alışta satışta... Hani sûre var ya Kur'an-ı Kerim'de. Sûreleri bilsek aklımız başımıza gelir ama...
Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahim:

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ
يَسْتَوْفُونَ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ أَلَا
يَظُنُّ الْآئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ

(المطففين: ١)

(Veylün li'l-mutaffifîn. Ellezîne ize'ktâlû ale'n-nâsi yestevfûn. Ve izâ kâlûhüm ev ve-

*zenûhüm yühşirûn. Elâ yezunnu ülâike enne-
hüm meb'ûsûn. Li-yevmin azîm.*) [Eksik ölçüp,
noksan yapan hilekârlara yazıklar olsun! Onlar
insanlardan alırken, ölçüp tarttıklarında tam;
onlara vermek için ölçüp tarttıklarında ise ek-
sik ölçer ve tartarlar. Onlar düşünmezler mi ki,
büyük bir günde tekrar diriltilecekler!] (Mutaf-
fifîn, 83/1-5)

Bu konuda ayet var. Bunu bilir ama, işte öyle
yaşadı. Ölürken nasıl ölüyor; kantarın topuzunu
boğazına tıkıyorlar. Kantarın topuzunu boğazı-
na tıkıyorlar, kelime-i şehadet söylettirmiyor-
lar insana...

Onun için, ibadetin hayırlısı devamlı olanıdır.
Allah-u Teâlâ Hazretleri ibadetinde, taatinde,
hayrında, hasenâtında devamlı eylesin...

Şimdi tabii böyle kandil günlerinde, herkes
kendisi güzel ibadet edebilir. Kadir Gecesidir,
kandil gecesidir. Şimdi Süleymaniye Camii'ne
gitseniz, her tarafı doludur... Fatih Camii'ne
gitseniz, her taraf doludur... Herkes sahurluğu-
nu, simidini, çayını, termosunu, bilmem nesini
yanına almıştır; sabaha kadar ibadet edecek.
Neden?

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

(القدر:ه)

(*Selâmün hiye hattâ matlai'l-fecr*) “Selâmet,
Allah'ın esenliği, huzuru, sükünü, huşûsu,
nimeti, rahmeti tulû-u fecre kadar, yâni imsak
kesilinceye kadar, fecir doğuncaya kadar,

tanyeri ağarıncaya kadar.” (Kadir, 97/5) O zamana kadar.

Onun için, herkes böyle tabii bir gayret gösterir, ibadet etmeğe çalışır, tevbe eder, tesbih çeker, Kur’an okur, namaz kılar... Bunların hepsini yapabilirsiniz. Yapın!.. Kaza namazları olanlar, kaza namazları kılsınlar!

Mutlaka tevbe ve istiğfar edin! Çok “Allah” deyin, “*Estağfiru’llâh*” deyin!.. *Sübhàna’llâhi ve’l-hamdü lillâhi ve lâ ilâhe illa’llâhu va’llâhu ekber, ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ bi’llâhi’l-aliyyi’l-azîm*” deyin!

Allah’ın çok sevdiği tesbihlerden birisi: “*Subhàna’llâhi ve bihamdihî, subhàna’llâhi’l-azîm, ve bi-hamdihî estağfiru’llâh*” sözleridir.

Bunları söyleyin! Gecenizi zikirle, Kur’an’la, ibadetle, taatle, dua ile, niyaz ile geçirin!.. Ayakta yorulursanız secdede durun! Secdeye kapanırsınız, öyle dinlenirsiniz. Oturmaktan ayaklarınız acırsa, ayağa kalkarsınız. Böylece, (*kıyâmen, kuûden ve alâ cünûbihim*) ayakta, oturarak, yatarak, secdede Cenâb-ı Mevlâ’ya güzel ibadetle vaktinizi geçirirsiniz.

Tabii burada, bizim İskenderpaşa’da kardeşlerimiz tesbih namazı kılarlar. Adet gibi oldu, tesbih namazı kılıyoruz. Tesbih namazı da, biliyorsunuz sünnettir. Rivayetler vardır. Peygamber SAS Efendimiz’in tavsiye ettiği dört rekâtlı bir namazdır. Her rekâtında yetmişbeş tesbih çekildiği için, tamamı üçyüz tesbih olduğundan, tesbih namazı denmiş. Bu namazı ikişer ikişer, dört rekât kılıyoruz burada. Ondan sonra

da tabii, evine giden evine gider, ibadetini orada yapar.

Birbirinizi duadan unutmayın!.. Duaların kabul olmasının sebebidir, başkasına da dua etmek... Siz başka kardeşlerinize, dostlarınıza dua ederseniz, müslümanlara dua ederseniz Allah sever. Melekler de size dua eder. Gittiğiniz yerde kendinize dua ederken, Ümmet-i Muhammed'i duanızdan eksik etmeyin! Ana babanızı duanızdan eksik etmeyin! Arkadaşınızı duanızdan eksik etmeyin!.. Derdi, kusuru hastalığı, sıkıntısı problemi ve sâiresi olan kimselerin arkasından, onların lehine böyle dualar ederseniz, Allah size de hayırları ihsan eder.

Biz de burada inşaallah, tesbih namazını kılıverelim! Allah hepinizden râzı olsun...

El-fâtihah!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

15. 02. 1996 - İskenderpaşa Camii

[Bütün MÜBAREK GÜN VE GECELER
sohbetlerine PDF olarak
ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ